

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/mes-324/juan-cal-ens-presenta-la-seva-darrera-novella-crim-al-bancal/video/6208212/>

<https://twitter.com/JuanCalSanchez>

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 **Biblioteques
Públiques
de Catalunya**

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>
<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobarem el dia:

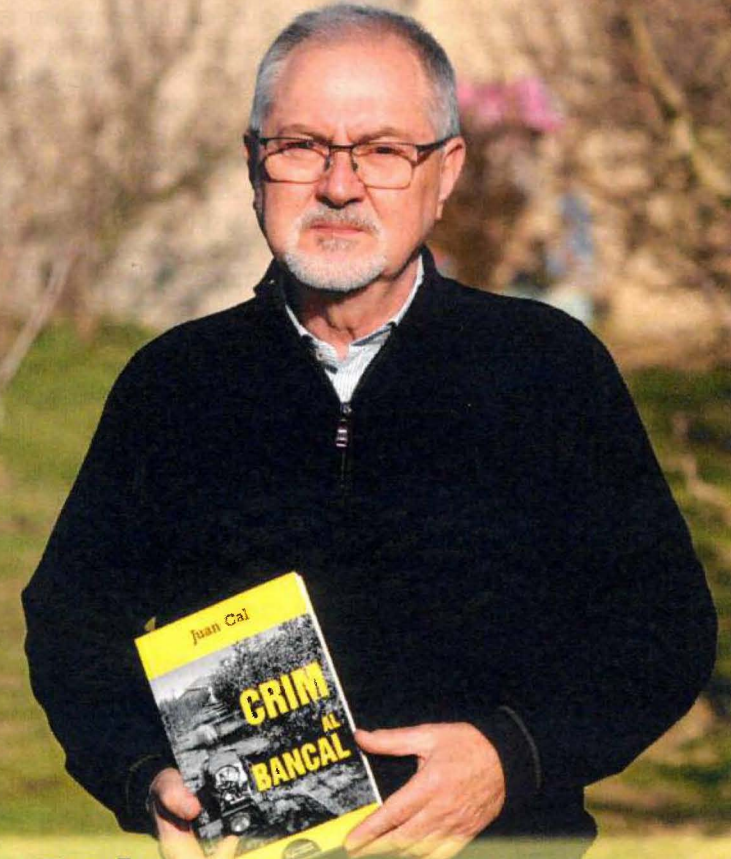
12 de desembre de 2023, 19h.

Moderadora: Maria Pons

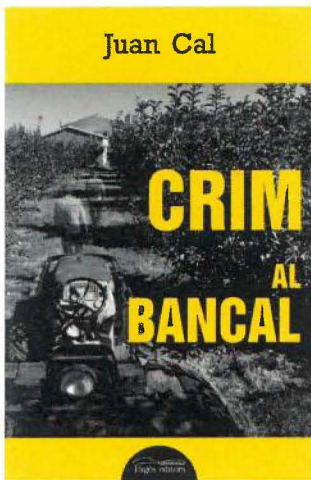
Nascut a Pontevedra (1956), encara que ha passat la major part de la seva vida a Lleida. Ha exercit la seva carrera professional al diari Segre des de la seva fundació l'any 1982, on ha estat cap de fotocomposició, redactor en cap, director i director executiu del grup editorial. També ha impartit classes i conferències en diverses universitats catalanes.

És coautor, amb Antonieta Jarne i Paquita Sanvicén, del llibre *L'antifranquisme i la transició a Lleida (1970-1079)* i autor de les novel·les *El exili de Mona Lisa* (Milenio, 2015), *Operación Bucéfalo* (Milenio, 2018) i *Generación 1974* (Milenio, 2020).

Club de Lectura
Biblioteca Sant Bartomeu

Juan Cal - *Crim al bancal*

Juan Cal

Anna Sàez. El retrovisor. Diari Segre, 17/02/2023

L'autor jura i perjura que qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència. Deu ser cosa de la meua ment recargolada que a alguns personatges de *Crim al bancal* els he posat cara. Però en aquesta novel·la de Juan Cal publicada per Pagès Editors res no és el que sembla. "Un pagès, gorra verda de la John Deere al cap, una punta de caliquenyo mossegada entre les dents; orgullós damunt del tractor, com el genet que guaita l'horitzó dret dalt del cavall, contempla sorprès un munt de cendres que fumeja entre les velles pomeres alineades i obertes de braços com els penitents d'una processó." Així comença la primera incursió en el gènere negre d'aquest periodista que em va fer

periodista fa tant de temps que els pagesos encara guanyaven quartos. Sumant el títol i aquesta primera frase donem per fet que ens endinsem en un thriller rural. I no. El cadàver que algú ha volgut fer desaparèixer en aquell bancal de Mascançà –no desvelo res, tot això passa a la primera pàgina– podria ser l'enèsima víctima d'un crim masculista o potser algú que sabia massa en un cas de corrupció política i abusos sexuals. Un periodista veterà de tornada de tot i resignat a viure en precari i una jove advocada que encara conserva intacta la fe en la humanitat fan una juguesca i investiguen el crim. També els Mossos d'Esquadra, és clar. Hi ha tantes peces que sembla que el trencaclosques no es podrà completar, però Cal sap, perquè té bons amics que el conreen, que el gènere criminal és estricte i exigeix que cada peça encaixi. Del final només puc dir que és un senyor titular a cinc columnes, dels que obren un diari. "Em va sorprendre a mi i tot", confessava ahir a la presentació. Però més enllà de la trama trepidant, el llibre enganxa perquè hi ha autocrítica i, a la vegada, és una declaració d'amor al nostre ofici de bojos; per l'homenatge a Vázquez Montalbán; per l'amistat que cada dijous reuneix al Casablanca uns senyores (així els anomena la lletrada Gisela) que arreglen el món mentre beuen bon whisky; per la sensibilitat amb què s'aborden temes tan delicats com el sensellarisme o la violència sexual. I per Humphrey Bogart, ocult en algunes de les velles pel·lícules que serveixen per titular cada capítol.

Ricard Vinyals. El 3 de vuit, 9/03/2023

Com sorgeix la decisió de publicar 'Crim al bancal'? Després de publicar 3 llibres relacionats amb la memòria i que no són novel·les negres, vull fer el pas d'escriure en català, que ja havia fet servir moltíssim al Diari Segre, i em va semblar interessant fer-ho amb una novel·la amb tints negres. No ho és molt, però vaja, hi ha un crim, una investigació i això va fer que l'editorial el posés a la col·lecció 'Lo Marraco Negre'.

Com arriba a l'argument d'un pagès que troba una foguera amb les restes d'un cadàver que fumegen en un bancal de pomeres, crim que investigaran una advocada i un periodista?

A partir de vagar-me pel cap idees sobre quins incentius poden portar a una persona a cometre un crim. Vaig pensar en abusos que poden ser de caire laboral, sexual o bé polític i com això, en unes determinades circumstàncies, poden acabar en un assassinat. A partir dels tipus d'abusos, proposo que un parell de personatges –un periodista de tornada de tot i descregut i una dona jove i amb empena– investiguin línies diferents. Ella, que es pugui tractar d'un crim per un abús sexual, i ell es decanta més per un abús de caràcter polític. Ells dos són parella perquè ella ho ha volgut, fan una mena de juguesca i la història acaba d'una manera diguem-ne que sorprenent.

És el primer de tres llibres seus amb aquesta parella protagonista...

Sí, i en els dos propers investigaran crims amb uns arguments diferents: l'un sobre un tema d'herència, que també pot ser un motiu per matar; i l'altre motivat per la por dels estrangers, dels de fora. Una de les novel·les la tinc gairebé acabada i m'esperaré a acabar la promoció de la primera per publicar-la, i l'altra és a les beceroles, però el que és el desenvolupament de la trama està molt fet.

A 'Crim al bancal', com tracta l'ofici de periodista, que vostè ha exercit?

Vaig fer molts anys de director i hi havia d'haver una mirada autocrítica del que fem els periodistes, per exemple, sobre les complicitats que s'estableixen amb els anys entre el periodisme i la política, i no totes són bones. Això redunda, a vegades, en un cert perjudici per la veracitat o la independència del periodista. I tracto també el to amenaçador que suposen les xarxes socials i la caiguda de la publicitat, que no afavoreixen gaire el servei públic que ha de prestar el periodisme. Ara bé, tot això només forma part del paisatge de la història que s'explica en aquest llibre, com ho són la corrupció política, la gastronomia i d'altres; no n'és l'objectiu.

Ja ha fet algunes presentacions de la novel·la. Quina reacció ha copsat?

En general trobo que està agradant molt i m'han comentat positivament, per exemple, que a la gent li agrada la manera amb què la construeixo lingüísticament i jugo entre un català més culte i un altre de més col·loquial.

Vostè ja està jubilat. Suposo que això el beneficia a l'hora de poder escriure...

Sí, perquè el fet de no haver de treballar al ritme laboral dels periodistes m'ha permès accelerar i avançar en l'escriptura de les novel·les. També em facilita poder presentar-les a més llocs, i aquesta retrobada amb els lectors m'està agradant molt.

A 'Crim al bancal' hi ha alguna referència al Penedès, on vostè hi va passar moltes vacances de petit?

No, com tampoc a la resta d'indrets amb què he estat vinculat. Tota la trama passa en un lloc imaginari, per bé que hi surt un nom, Mascançà, que és com es coneixia en l'època dels àrabs el que avui és la comarca de l'Urgell i que és una mena d'homenatge a Macondo de Gabriel García Márquez, un territori reconeixible però que podria ser la pàtria de qualsevol persona i que no ha de ser necessàriament un lloc concret.